

Η Α΄ ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Τὴν Παρασκευὴν τῆς Α΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 18^{ον} Φεβρουαρίου/ 2^{ον} Μαρτίου 2012, ἐψάλη ὁ Κανὼν «Ἀνοίξω τό στόμα μου...» καί ἀνεγνώσθη ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Τῆς κατανυκτικῆς καί ἐν ταυτῷ μεγαλοπρεποῦς ἀκολουθίας ταύτης, τῆς μυστικῆς θεολογικώτατα εἰς τό μυστήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ἐνανθρωπήσεως καί τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου, προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὁ Ὅποιος καί ἐκήρυξεν εἰς τοὺς Ἀγιοταφίτας Πατέρας καί τοὺς ἄλλους μετασχόντας πιστοὺς τόν θεῖον λόγον, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τόν θεόν καί θεός ἦν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», κηρύττει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής καί θεολόγος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ὁ θεῖος οὗτος Λόγος, ὁ Ὅποιος προσέλαβε τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν σάρκα καί ἐγένετο ἄνθρωπος καθ' ἡμᾶς ἐν τόπῳ καί χρόνῳ, εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, Κύριος Ἰησοῦς καί Σωτὴρ ἡμῶν.

Τὴν ἐνσάρκωσιν καί ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ τούτου Λόγου ἐκ Παρθένου γυναικός προκατήγγειλεν ὁ μεγαλοφωνώτατος τῶν προφητῶν Ἡσαΐας λέγων: «Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ». (Ἠσ. 7,14).

Τό μέγα τοῦτο μυστήριον τῆς ἐκ Παρθένου γυναικός καί ὑπὸ νόμον γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ κηρύττει καί εὐαγγελίζεται ὁ σοφώτατος Παῦλος λέγων: «ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεός τόν Υἱόν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον...», (Γαλ. 4,4).

Οὐκ εἶπεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος «διὰ γυναικός» ἀλλά «ἐκ γυναικός», σχολιάζει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Καί τοῦτο διότι ἡ γυνή, ἐκ τῆς ὁποίας ἐτέχθη ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί ἡ ὁποία ἐκάλεσε τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν εἶναι ἡ Παρθένος Μαρία ἐξ οἴκου καί πατριᾶς Δαυΐδ.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ἡ Παρθένος Μαρία ἀναδεικνύεται κατὰ τόν ὕμνωδόν: «Τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου ἡ φανέρωσις».

Ἰδοὺ λοιπόν, διατί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ λατρευτικῶς ἀνακράζει τό «χαῖρε» καί θεολογικῶς δοξολογεῖ διὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου τό πρόσωπον τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, τὴν ὁποίαν μάλιστα ἡ Ἐκκλησία μας ὠνόμασε διὰ στόματος τῶν θεοφόρων Πατέρων αὐτῆς, πλατυτέραν τῶν οὐρανῶν, ἀλλά κυρίως καί θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ. «Δικαίως καί ἀληθῶς», θά διδάξῃ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «θεοτόκον τὴν Ἁγίαν Μαρίαν ὀνομάζομεν. Τοῦτο γάρ τό ὄνομα ἅπαν

τό μυστήριον τῆς οἰκονομίας συνίστησι».

Ἐάν ἀγαπητοί μου, ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ κατά τόν μακάριον Παῦλον, ἀποτελεῖ «Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλήσιν δέ μωρίαν», (Α΄ Κορ. 1,23) τό ὄνομα «θεοτόκος» τῆς Παρθένου Μαρίας ἀποτελεῖ τό συναμψότερον, δηλονότι καί σκάνδαλον καί μωρίαν εἰς τούς αἰερεσιάρχας Ἀρειον, Μακεδόνιον καί Νεστόριον καί τούς ὁμόφρονas αὐτῶν.

Μέ ἄλλα λόγια, τό μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας, δηλαδή τῆς ἐν Χριστῷ «σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐκ Ναζαρέτ, θά παρέμενεν ἀνενέργητον καί συνεπῶς ἀκοινωνήτον εἰς τόν λαόν τῆς νέας χάριτος, τόν λαόν «τοῦ μεγάλου θεοῦ καί σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καί καθάρῃσιν ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων», (Τιτ. 2, 13-14).

Ναί, ἀγαπητοί μου, τὴν μεγάλην ταύτην δωρεάν τοῦ Υἱοῦ τοῦ θεοῦ Πατρός νά δώσῃ τόν ἑαυτόν Του εἰς θάνατον ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ νά μᾶς ἐξαγοράσῃ ἀπὸ κάθε παράβασιν τοῦ νόμου, καί νά μᾶς καθάρῃσιν διὰ τοῦ ἑαυτοῦ Του, ὡς λαὸν περιούσιον, δηλαδή ἐκλεκτόν καί ἰδικόν Του, γεμᾶτον ζῆλον διὰ τὰ καλὰ ἔργα, ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Παρθένον Μαρίαν. Ὀφείλεται, ἐπαναλαμβάνομεν, εἰς τὴν Παναγίαν, ἄχραντον καί ὑπερευλογημένην ἔνδοξον Δέσποιναν θεοτόκον καί ἀειπάρθενον Μαρίαν. Τὴν Μαρίαν, ἡ ὁποία ἐγένετο τό δοχεῖον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «ἡ κλῖμαξ ἡ ἐπουράνιος, δι’ ἧς κατέβη ὁ θεός» καί «ἡ γέφυρα, ἡ μετάγουσα τούς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν».

Ἡ θεοτόκος Μαρία, ἡ Μητέρα τοῦ θεοῦ Λόγου, τοῦ δι’ ἡμᾶς σάρκα φορέσαντος καί ἐνανθρωπήσαντος, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναδεικνύεται καί μητέρα πάντων ἡμῶν.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι λέγει ὁ ὑμνωδός: «ἐλήλυθεν ἡ νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας καί συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν ἀγγέλων καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων».

Ἀληθῶς, ἀγαπητοί μου, ἡ νηστεία εἶναι ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας, τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, πού προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἀφροσύνην καί τὴν παρακοὴν τῆς προμήτορος Εὕας. Ἐπὶ πλέον δέ ἡ νηστεία εἶναι ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ πολιτεία τῶν ἀγγέλων καί ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, πού προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἄκραν ταπείνωσιν καί κυρίως τὴν ὑπακοὴν εἰς τό θέλημα τοῦ θεοῦ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς νέας ἐν Χριστῷ μητέρας τῆς Εὕας.

Τὴν νηστείαν δέν πρέπει νά τὴν θεωρῶμεν ὡς τὴν ἀποχὴν βρωμάτων καί τροφῶν, ἀλλὰ ὡς τό μέσον καί τὴν δύναμιν τῆς μετανοίας. Καί τοῦτο, διότι ἡ Εὐα τῆς παρακοῆς ἐξηλθε τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς. Ἐν ᾧ ἡ Εὐα τῆς ὑπακοῆς καί τῆς νηστείας ἐπανεισαγάγεται εἰς τόν Παράδεισον, ὅχι ἀπλῶς ὡς κοινωνός τῆς θείας δόξης, ἀλλ’ ὡς μητέρα τῆς σεσαρκωμένης δόξης τοῦ θεοῦ, ὡς θεοτόκος, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας. Διὰ τῆς νηστείας ἡ Παρθένος Μαρία διετήρησεν τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας αὐτῆς.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας ἡμῶν παραγγέλλει καί εἰς ἡμᾶς ἡ Ἐκκλησία μας, διὰ τοῦ καιροῦ τῆς ἀγίας νηστείας, διὰ νά γίνωμεν καί ἡμεῖς ἄξιοι τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

«Νηστείας προβάλλοντες», λέγει ὁ ὑμνωδός, «τῷ τῶν εὐχῶν ὄρει καί ἡμεῖς καρδίᾳ καθαρᾷ ἴδωμεν θεόν, τάς πλάκας δεχόμενοι τῶν ἐντολῶν ἔνδον ὡς Μωσῆς, δόξῃ ἀστράπτοντες τῷ προσώπῳ τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ».

Δεηθῶμεν, ἀδελφοί, τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ὅπως καί ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν νά διέλθωμεν τόν καιρόν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης νηστείας ἐν σωφροσύνῃ καί μετανοίᾳ. Ἀμήν».

Ἡ ἀκολουθία αὕτη ἐτελέσθη ὡς εἰκός κατά τήν ἐκκλησιαστικήν τάξιν καί εἰς πάντας τούς Ναούς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς ἀκολουθίας ταύτης εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν Λύδῃ, ὑπεράνω τοῦ τάφου αὐτοῦ, προεξῆρξεν ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ ὁποῖος καί ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον εἰς τούς μετασχόντας Ἑλληνορθόδοξους Ἀραβοφώνους πιστούς τῆς πόλεως τῆς Λύδης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/nSLhQNUspZM>

ngg_shortcode_0_placeholder